

Prehánajú to Slováci s Mariánskou úctou?

vdp. Lubomír Urbančok

6. decembra 2020 ✙ Cirkev ✙ Nedeľná homília

Keď som jedného májového večera išiel slúžiť svätú omšu do jedného kostola, spravovaného rehoľníkmi, celý deň som uvažoval o čom kázať. Akosi mi neprichádzala inšpirácia. Keď som sa dlhšie modlil, tak som si povedal: veď predsa o Panne Márii! Tolko útokov sa šíri proti jej úcte. Bol mesiac Márie, a preto bolo vhodné povzbudiť veriacich k Mariánskej úcte, pretože ona je zaručenou cestou do hlbín duchovného života, ktorého cieľom je zjednotenie sa s Ježišom. Keď som skončil slávenie svätej omše, prišiel za mnou český rehoľník, ktorý sa ma opýtal: „*Otče, nezdá se Vám, že tady na Slovensku to s Mariánskou úctou přeháníte? Vždyť na to upozorňuje taky náš známý pražský teolog.*“

Odvolávkou na známeho pražského teológa to zaklíncoval, iste chápeme o koho išlo, a preto už nebol potrebný ďalší komentár.

Milovaní Bratia a Sestry !

Ako odpovedáme my na takúto kritiku? Nie sme my Slováci príliš „pobožnosťkárske“? Nie je modlitba ruženca, len modlitbou pre staré babičky? Keď sme minulú nedeľu rozjímali o potrebe „*prebudenie sa*“ k čomu nás pozýval sv. Pavol, čiže o potrebe mať osobný vzťah s Bohom, rozjímali sme práve aj o potrebe náboženského poznania. To je nevyhnutný krok k osobnej viere. Avšak mariánska úcta a modlitba svätého ruženca sú práve tým prostriedkom prebudenia sa, osobného vzťahu s Bohom. Tak ako si Boh vyvolil Máriu, aby sa z nej narodil Spasiteľ pred 2000 rokmi, tento Boží výrok platí aj dnes. Mária je tou, ktorá nás privádza ku svojmu Synovi Ježišovi Kristovi, teda je tou „*prostřednicou duchovného života*“ ktorú všetci potrebujeme a uvedomujeme si to zvlášť v Adventnom čase.

Korene súčasného úpadku mariánskej úcty siahajú až do čias pred II. Vatikánskym koncilom, avšak naplno sa prejavili až na koncile samotnom. Niet sa čomu čudovať, keď jeden z teológov, ktorí mali v koncilovom období najväčší vplyv na náuku o Panne Márii, René Laurentin napísal nasledovné: „*Mariánske hnutie je bezpochyby plodné, horlivé, prosperujúce. Nie je však jeho hojnosť prehnaná ? Nie je jeho intenzita nezdravá ?*“ Podľa Laurentina predstavovala aprioristický smer zameraný na absolútne vyvyšovanie Panny Márie. Túto tendenciu treba „očistiť“, aby bola kompatibilná s požiadavkami ekumenizmu a novej teológie. [1][2] Hoci napríklad biskupi krajín ako sú Švajčiarsko, Holandsko či Belgicko presadzovali úplné vynechanie mariánskej otázky z tzv. ekumenických dôvodov, napokon si môžeme prečítať krásnu poslednú kapitolu dogmatickej konštitúcie Lumen Gentium.

V 65. bode nám posledný Ekumenický koncil poukazuje na to, aký má byť náš vzťah s Máriou a dáva nám hodnotný bod na našu adventnú prípravu:

„*Kým v Preblahoslavenej Panne Cirkev už dosiahla dokonalosť bez škvrny a vrásky (porov. Ef 5, 27), veriaci v Krista sa ešte snažia, aby zvíťazili nad hriechom a rástli vo svätosti. Preto upierajú zrak na Máriu, ktorá žiari celému spoločenstvu vyvolených ako vzor čností. Cirkev na*

ňu s láskou myslí a rozjíma o nej vo svetle Slova, ktoré sa stalo človekom, a tak s posvätnou úctou preniká čoraz hlbšie do najväčšieho tajomstva vtelenia a stále viac a viac vrastá do podobnosti so svojim Ženichom. Lebo Mária, úzko spätá s dejinami spásy, určitým spôsobom zjednocuje a odzrkadľuje v sebe základné pravdy viery, a preto, keď sa o nej káže a keď sa uctieva, privádza veriacich k svojmu Synovi a k jeho obete, ako aj k láske k Otcovi. No i Cirkev tým, že hľadá Kristovu slávu, stáva sa podobnejšou svojmu vznešenému vzoru, pričom neprestajne rastie vo viere, v nádeji a láske a vo všetkom hľadá a plní Božiu vôľu. Z toho dôvodu Cirkev pri svojej apoštolskej činnosti právom hľadá na tú, ktorá porodila Krista, počatého z Ducha Svätého a narodeného z Panny preto, aby sa skrze Cirkev narodil a rástol aj v srdciach veriacich. Táto Panna bola vo svojom živote vzorom tej materinskej lásky, ktorou sa majú dať preniknúť všetci, ktorí spolupracujú s Cirkvou na jej apoštolskom poslaní na znovuzrodení ľudí.“**[3]**

Ako to trefne pomenoval v jednom svojom spise otec Hieronym Kieffer, následkom liberálnej pokoncilovej teológie sa Panna Mária presunula z kostola do Sakristie, nuž a keď ju tam odložili, ľud sa za ňou tam vydal tiež. Vlak bol rozbehnutý, v Holandsku, Francúzsku či Belgicku sa vyhadzovali z kostolov Sochy Panny Márie, či Božského srdca, vraj to je už prekonané, je to len novodobá pobožnosť, ktorá nemá opodstatnenie v písme ani u Cirkevných otcov.

Pavol VI. sa snažil hasiť čo sa dalo, keď napísal ako svoju reakciu na úpadok mariánskej úcty a horlivosť progresívnych teológov encykliku Marialis Cultus. Pápež okrem bohatej obhajoby Mariánskeho kultu a jej prežívania zvlášť v podobe modlitby Anjel Pána a Ruženca, nám zanechal aj formu adventného posolstva o tom, ako je Mariánska úcta spojená s týmto obdobím:

*Takým spôsobom veriaci, ktorí uplatňujú ducha posvätnnej adventnej liturgie vo svojom živote, rozjímajúc o nevýslovnej láske, akou panenská Matka očakávala Syna,¹⁷ sú pobádaní vziať si ju za vzor a pripravovať sa ísť v ústrety prichádzajúcemu Spasiteľovi “bedliaci v modlitbe a jasajúci v jeho chvále”.¹⁸ Je osožné všimnúť si aj to, ako adventná liturgia spája očakávanie Mesiáša a očakávanie slávneho Kristovho návratu s podivuhodnou pripomienkou Matky.***[4]**

Ak sa spätne pozrieme na dejiny, rozbehnutý vlak progresívnej teológie sa pápežovi Montinimu nepodarilo zastaviť, pretože po koncile naplno prepukla aj sexuálna revolúcia roku 1968, ktorá v podobe dúhovej ideológie pokračuje dodnes. Je ťažké nevidieť súvislosť medzi úpadkom Mariánskej úcty a už zmienenou sexuálnou revolúciou.

Jasným svetlom v náuke o Panne Márii bol pontifikát Jána Pavla II., ktorého náuku o Matke Božej nazýva jeden z významných mariológov súčasnosti Mons. Artur Burton Calkins „jeho najvzácnejším pokladom, ktorý nám zanechal“**[5]**. Mariánske heslo „Totus Tuus“ je jednoznačným prihlásením sa k Mariánskej tradícii v línii sv. Ľudovíta Grigniona z Montfortu a jeho diela *O pravej úcte k Panne Márii*:

*„Matka Vykupiteľka má v pláne spásy svoje presné miesto, lebo: – keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom, aby vykúpil tých, čo boli pod zákonom a aby sme dostali adoptívne synovstvo. Pretože ste synmi, poslal Boh do našich srdiec Ducha svojho Syna a on volá: “Abba, Otče!” – (Gal 4,4-6)“.***[6]**

V roku 1656 kráľ Ján Kazimierz zasvätil Poľsko Matke Božej Čenstochovskej, ako Kráľovnej Poľska, na znak poďakovania sa za oslobodenie krajiny od švédskych protestantov. Poľská Cirkev zopakovala toto zasvätenie v roku 1956 keď sa kardinál Wyszyński modlil slovami: „Prichádzame k Tvojmu trónu, ó Mária,

Prostředníc všech milostí, Matka milosrdenství a všech útechy“. Ochrana Katolíckej viery v Poľsku, pád železnej opony a koniec sovietskej nadvlády je evidentným ovocím tohto zasvätenia sa.

Uplynulé týždne sme mohli sledovať brutálne útoky dúhovej ideológie a jej agresivitu voči katolíckej Cirkvi, ako aj asistovanú samovraždu Európskej únie v podobe odsúdenia rozhodnutia Poľského ústavného súdu ohľadom zákona o potratoch, ktoré vyhlásila za nezákonné...

Milovaní Bratia a Sestry ! Ako vidíme, úloha našej Mariánskej úcty nie je vôbec sekundárna. Jej hlboké prežívanie vedie k hlbokému zjednoteniu sa s Ježišom Kristom a teda zaručenou cestou svätosti, ktorá podobne ako mnohokrát v dejinách bola neochvejnou oporou. Každý z nás vníma, že to čo sa deje okolo nás je sofistikovaným útokom na kresťanstvo i človeka samotného. Ak v ňom chceme obstáť, musíme byť ľuďmi takej viery, akou bola Mária, ktorá priniesla na svet Spasiteľa. Dnešný svet potrebuje Krista viac ako kedykoľvek predtým. Toto adventné obdobie sa preto má niesť v radikálnej zmene duchovného života každého jedného z nás, ktorej nevyhnutnou, základnou súčasťou je Mariánska úcta, tak ako ju Cirkev vždy vyučovala. Denná modlitba svätého ruženca je dobrým počiatkom tohto oživenia.

---

[1] R. Laurentin, La question mariale, Paris, Ed du Seuil, 1963

[2] Roberto de Mattei, Druhý Vatikánsky Koncil, – kapitola Mariánska otázka, s. 193-200

[3] II. Vatikánsky Koncil, Lumen Gentium, b. 65

[4] Pavol VI., Encyklika Marialis Cultus 4

[5] A.B. Calkins, Introduzione, in Idem (ed.), Giovanni Paolo II, Totus tuus. Il magistero mariano di Giovanni Paolo II, Siena 2006, pgs. 9-37 (11): “Credo, senza la minima esitazione, che l’eredità più grande che Papa Giovanni Paolo II ci ha lasciato sia il suo magistero mariano.”

[6] Ján Pavol II., Encyklika Redemptoris Mater, 1

PODPORTE NÁS! Pomôže nám každé EURO! Spoločnými silami prebudíme svedomie Slovenska, bojujeme za Vieru a hodnoty kresťanskej civilizácie. Bez Vás Christianitas.sk nezvládneme financovať. Ďakujeme!

Bankové spojenie: **SK776500000000020594299**

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/prehanaju-to-slovaci-s-marianskou-uctou/>